

Noviny z dediny... do každej rodiny

Obec Lietavská Svinná - Babkov

Rok 2023

Príhovor starostu obce

Milí spoluobčania,

pripravili sme pre Vás nové číslo obecných novín z našej obce. Máme za sebou ďalší rok, rok 2023, pre niekoho úspešný, pre niekoho menej. Bol to aj rok volebný, najskôr sme si v doplňujúcich voľbách volili zástupcov do obecného zastupiteľstva a na jeseň sa uskutočnili predčasné voľby do parlamentu. V tomto roku nás potrápili rôzne sankcie a obmedzenia. Politická situácia vo svete sa naďalej vyostruje a výrazným spôsobom mení ako politickú, tak aj ekonomickú a bezpečnostnú mapu sveta a tým aj našej krajiny.

V našej obci sa nám podarilo, popri zabezpečení bežného chodu obce, uskutočniť niekoľko stavebných akcií, ktoré by mali prispieť k lepšiemu životu v obci a zároveň by mali šetriť energie v obecných budovách.

Snažíme sa, v rámci finančnej situácie, ktorá je z roka na rok pre obce horšia, pripravovať kultúrne akcie pre občanov, lebo ako hovorí slovenské príslovie – „nielen chlebom je človek živý.“ Kultúra na obec patrila a aj patrí. Sú zvyky, ktoré treba udržiavať a musíme sa snažiť, aby tu boli zachované aj pre ďalšie generácie.

Možno si to my sami v každodennom zhone ani neuvedomujeme, ale čriepky histórie našej krásnej obce napĺňame konkrétnymi činmi aj v súčasnosti. Som presvedčený, že tak, ako môžeme byť hrdí na históriu obce, budú rovnako naši potomkovia hrdí na to, čo dokážeme urobiť pre svoju obec dnes, aby bola pre nich tým najlepším miestom na zemi pre spokojný a šťastný život.

Dovoľte mi, aby som sa poďakoval zamestnancom obecného úradu, poslancom obecného zastupiteľstva, hlavnému kontrolórovi obce, členom komisií pri OZ, riaditeľke a zamestnancom ZŠ s MŠ, farskému úradu, DHZ Lietavská Svinná, DHZ Babkov, Turistickému oddielu Lietavská Svinná, TJ Babkov, lesným spoločenstvám, poľovníckym združeniam, folklórnym skupinám a v neposlednom rade aj Vám občanom za spoluprácu pri organizovaní kultúrnych akcií, no aj za pomoc pri každodennom chode obce.

Z celého srdca by som Vám chcel popriať v novom roku 2024 zdravie, šťastie, spokojnosť, ako v rodinnom, tak aj pracovnom živote, Božie požehnanie, nech je ten náš svet krajší, zdravší a veselší.

Nech máme voči sebe navzájom ľudskú prajnosť, slušnosť, toleranciu a ohľaduplnosť a nech ju cítime aj okolo seba. Aby sme si na konci roka 2024 mohli povedať, máme za sebou pekný rok.

Vladimír Jamečný
starosta

Obecné zastupiteľstvo

Obecné zastupiteľstvo

Pre volebné obdobie 2022 – 2026 bolo v riadnych a aj doplňujúcich voľbách zvolených 9 poslancov Obecného zastupiteľstva, ktorí zároveň pracujú aj v komisiách pri OZ.

Poslanci OZ:

Lietavská Svinná – Kamil Barčiak, Róbert Belanec, Ing. Ivan Feik, Ján Kasák, Ing. Michal Masný, PhD.

Babkov – Roman Benko, Ing. Ján Chobot, Ľubomír Koša, Bc. Richard Krč

Komisie pri OZ:

Finančná a správy obecného majetku:

predseda: Ing. Michal Masný, PhD.

členovia: Ing. Ivan Feik, Ján Kasák, Ing. Ján Chobot, Ľubomír Koša, Drahoslava Santusová

Na ochranu verejného záujmu a verejného poriadku:

predseda: Roman Benko

členovia: Róbert Belanec, Bc. Richard Krč

Pre rozvoj kultúry a športu:

predseda: Kamil Barčiak

členovia: Janka Barčiaková, Roman Benko, Soňa Jamečná, Jarmila Kasáková, Janka Makuková, Ing. Michal Masný, PhD.

Stavebná a životného prostredia:

predseda: Ing. Ján Chobot

členovia: Ján Kasák, Bc. Richard Krč, Ing. Michal Masný, PhD.

Tradičné čistenie obce ku Dňu zeme.

Prázdna obecná budova bývalej krčmy Kadub v Babkove, kde prenajímateľ nepredĺžil prenájom a po zverejnení výzvy na prenájom sa neprihlásil žiadny záujemca.

Zlepšený prístup k úžitkovej vode na cintoríne v Kňazovej Lehote. Osadený barel, ktorý sa dopĺňa pri daždi zo strechy kaplnky.

Budovanie odvodnenia a tým odstránenia možného zatopenia miestnych komunikácií. Budované v Lietavskej Svinnej aj Babkove.

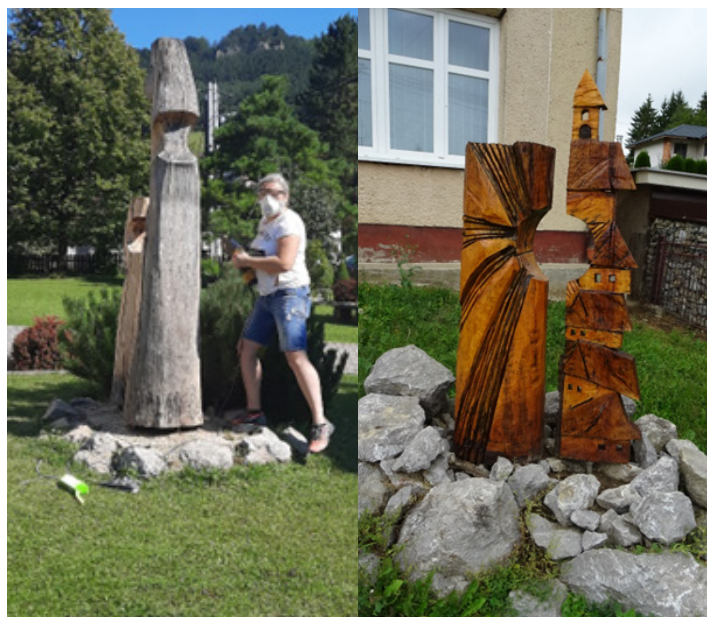
Čiastočná údržba vo vodojeme Babkov. Výmena čerpadla na dávkovanie chlóru, výmena okien, oprava oplatenia a prevedenie náterov v budove.

Zateplenie Kultúrneho domu v Babkove.

Vstup do Kultúrneho domu v Lietavskej Svinnej bol na vonkajšom schodisku značne poškodený. Vysekala sa stará, popraskaná a uvoľnená dlažba, ktorú sme vymenili za protišmykový kamenný koberec.

Čiastočné zateplenie budovy Požiarnej zbrojnice v Babkove. V roku 2023 sa nám podarilo zatepliť pol budovy a v roku 2024 by sme chceli dozatepľovať celú budovu.

Po rokoch od osadenia drevených umeleckých diel, ako pred kostolom v Lietavskej Svinnej, tak aj pri Kultúrnom dome v Babkove, ktoré sú vystavené poveternostným vplyvom, tieto už potrebovali obnoviť. Rozhodli sme sa pre profesionálnu údržbu, ktorá by mala diela ochrániť.

Na detskom ihrisku v areáli školského dvora v Lietavskej Svinnej sme po zistení veľkého poškodenia na preliezkach uvážili, že lepšie bude celý segment vymeniť. Dali sme vyrobiť totožnú preliezku, aká tam bola, len nižšiu, aby plnila nové normy na dopadovú výšku pre naše deti.

V lokalite Patúch bolo vymyté potrubie hlavného prívodu plynu do Babkova. Po upozornení a naliehaní na podniku SPP v Žiline, prišli pracovníci SPP a poškodený úsek opravili.

V Babkove sa uskutočnil orez nebezpečných konárov na stromoch. Hrozil pád konárov, ktoré mohli spôsobiť úraz spoluobčanom ako aj škodu na majetku.

Opravené bolo poškodené „podášie“ na Kultúrnom dome v Lietavskej Svinnej, kde hrozilo samovoľné uvoľnenie a pád drevených častí. Na tomto mieste bolo veľké riziko úrazu.

Pre veľký záujem o dodávkovú službu Packeta, bol v našej obci o 100 % zväčšený box na prijímanie a odosielanie zásielok.

Budovanie oddychovej zóny v Babkove.

Pozemok za Kultúrnym domom v Babkove sme získali od Ministerstva vnútra SR do vlastníctva obce za 20 % z trhovej ceny. Podmienkou z Ministerstva vnútra SR bolo vybudovanie oddychovej zóny s udržiateľnosťou 5 rokov. Podmienku sme splnili a obec získala pozemok.

Školský rok 2022/2023

v Základnej škole v Lietavskej Svinnej

Školský rok 2022/2023 sa začal 5. septembra 2022. Všetci sme sa tešili, že môžeme opäť pracovať v bežnom režime. V tomto školskom roku základnú školu navštevovalo 48 žiakov v troch triedach. Z týchto 48 žiakov 5 žiakov vykonávalo povinnú školskú dochádzku mimo územia SR, 3 žiaci boli z Ukrajiny a 2 žiaci boli žiaci so špeciálnymi výchovno – vzdelávacími potrebami. Títo dvaja žiaci mali k dispozícii asistentku učiteľa, ktorá im pomáhala pri zvládnutí učiva. Ich integrácia bola veľmi úspešná. Obaja zvládli učivo bežnej triedy. Toto bolo možné najmä dobrou prácou pani asistentky Janky Makukovej, triednej učiteľky Evky Hrtánkovej a pani vychovávateľky Gabiky Súkeníkovej. Veľkým plusom pri začlenení žiakov so ŠVVP sú aj nízke počty v triedach, ktoré umožňujú individuálne vedenie každého žiaka. Bonusom pri práci je tiež pokojné prostredie v škole a najmä prístup spolužiakov, ktorí sú ochotní pomôcť a správajú sa k sebe priateľsky. Do našej školskej rodiny sa tiež veľmi dobre začlenili deti z Ukrajiny, ktorým sa pani asistentka spolu s pani vychovávateľkami venovali aj v popoludňajších hodinách. Pomerne rýchlo prekonal aj jazykovú bariéru. V januári sme sa rozlúčili s pani učiteľkou Mirkou Závodskou, ktorá zastupovala pani učiteľku Eriku Haskovú počas materskej a rodičovskej dovolenky.

Na škole pracovali tri záujmové útvary. Krúžok Šikovníček, ktorý viedla pani učiteľka Závodská, v januári ju nahradila pani učiteľka Majsniarová.

Športovo – turistický krúžok, ktorý viedla pani učiteľka Hrtánková a veľmi obľúbený krúžok HAM A MŇAM, ktorý viedla pani asistentka Janka Makuková. Na škole tiež pracovali učители zo SZUŠ a vyučovali hru na klavíri a gitare. Sme radi, že pani učiteľka Jarka Kasáková obnovila činnosť Detského folklórneho súboru Cibulníček, ktorý máva pravidelné návštevy a vystupuje na slávnostiach v obci.

Počas školského roka sme mali veľké množstvo aktivít.

V rámci projektu Chceme hravé a zdravé deti sa uskutočnili: Školský maratón, Školská olympiáda, Lop-ta v hlavnej úlohe, Tanečný maratón, Superkondička, Beh pre mamičku, Z rozprávky do rozprávky. Všetky tieto aktivity sú zamerané na šport, budovanie vzťahu k pohybovým aktivitám a k zdravému životnému štýlu. Tieto aktivity pripravuje pani vychovávateľka Ivetka Paraíková – autorka projektu.

Snažíme sa rôznymi aktivitami zvyšovať u žiakov vzťah ku knihám a pravidelnému čítaniu kníh, čo vedie k zvyšovaniu čitateľskej gramotnosti. Tieto aktivity pripravuje pani učiteľka Evka Hrtánková – školský knihovník. Celý rok prebieha súťaž O najlepšieho čitateľa školy – žiaci za každú prečítanú knihu dostávajú lístok, ktorý pripnú na čitateľský strom. Najlepší čitateľ je odmenený na konci školského roka. Ďalšie čitateľské aktivity: Učíme sa so zvieratkami – aktivity ku Dňu zvierat, návštevy knižnice – školskej, obecnej a krajskej, a najmä celoslovenská aktivita Linky Detskej nádeje „Čítajme si“. No a samozrejme každoročný projekt Záložka do knihy spája školy. Žiaci sa tiež zapájajú do súťaží Hviezdoslavov Kubín a Šaliensky Matko.

Matematické a informatické súťaže má na starosti pani učiteľka Majsniarová. Počas školského roka prebieha IBobor, do ktorého sa pravidelne zapájame v kategóriách Drobci a Boboríci. Deti dosahujú veľmi dobré výsledky. Zapájame sa tiež do matematickej súťaže Pytagoriáda v kategóriách P3 a P4. Aj tu sú žiaci úspešní a osemnásť sa prebojovali do okresného kola, kde sme zaznamenali úspech. Žiak Samko Vachan obsadil v okresnom kole krásne 9. miesto.

Pod vedením pani učiteľky Haskovej sa naša žiačka Agátka Furjelová zúčastnila aj okresného kola súťaže Slávik Slovenska.

Aby sa deti v ŠKD nenudili, pripravujú pre ne pani vychovávateľky zaujímavý program. Z mnohých aktivít pripomeniem: Šarkaniádu – výstavu šarkanov, Týždeň čistoty a Týždeň čistých tanierikov, Dopravný kvíz, Spevácku súťaž, súťaže v dáme, pexese, piškôrkách, Hádankovo, Valentínsku poštu, kreslenie na asfalt a mnohé ďalšie.

Z ďalších akcií spomeniem Exkurziu do mes-

ta Žiliny, kde sme absolvovali cestu historickými zaujímavosťami mesta a najmä pozreli sme si mesto z vysokej Burianovej veže. Vianoce sme oslávili Vianočným koncertom Radka Pažaja a Jara Gaža, Vianočným dňom a súťažou o Naj... vianočnú pohľadnicu. Všetkým sa tiež páčila beseda s včelárom p. Martinom Cvachom zo Strečna. Na výlete sme boli v Kremnici, kde sme navštívili mincovňu a na Kremnických Baniach sme pozreli stred Európy. V škole v prírode sme boli v Agropenzióne Novot'. Stihli sme aj Noc v škole, ktorá tento rok mala názov Ľudové rozprávky. A mnohé ďalšie a ďalšie akcie a súťaže. Stále sa nám nedarí zabezpečiť projekt Čím by som chcel byť, v ktorom by sme radi žiakom ukázali povolania, remeslá a prácu rôzneho druhu, aby si už v tomto veku vedeli vybrať svoje budúce povolanie, alebo aspoň si uvedomili, čo ich baví a čo by chceli robiť. Nie všetci môžu byť influenceri, youtuberi a futbalisti. Čo býva najčastejšia odpoveď na otázku: „Čo by si chcel robiť?“ Aj keď, stretávam sa aj s odpoveďou farmár, traktorista.

Nesmieme tiež zabudnúť na akcie, pri ktorých nám pomáha výbor rodičov – Mikuláš a karneval. Deň matiek, ktorý zabezpečuje OÚ a kde deti vystupujú

s programom pre mamičky a najmä na MDD a Deň sv. Floriána, ktorý nám vždy perfektne pripravia hasiči a OÚ. Ďakujem všetkým, ktorí nám poskytujú pomoc.

V tomto školskom roku sme mali sťaženú finančnú situáciu vzhľadom na zvýšenú cenu energií. Najmä cena plynu nás zaskočila. Ďakujeme za rýchlu finančnú pomoc pánovi starostovi a Obecnému zastupiteľstvu. Využili sme tiež pomoc ministerstva školstva v projekte: Financovanie prevádzkových nákladov z dôvodu nárastu cien energií. Aj pomocou tejto účelovej dotácie sa nám podarilo uhradiť všetky zvýšené prevádzkové náklady.

To bol naozaj len v krátkosti školský rok 2022/2023. Každý deň v našej školičke prináša niečo nové a neopakovateľné. Snažíme sa s pani učiteľkami a všetkými zamestnancami školy vytvárať pre deti podnetné prostredie, aby ich školská práca bavila a prinášala im nielen vedomosti, ale aj dobrý pocit z vykonanej práce.

*Mgr. Adriana Majsniarová
riaditeľka školy*

Zo života materskej školy

Školský rok 2022/23 začal síce 5. septembra, ale pani učiteľky pracovali na príprave tried ešte v auguste, aby sa všetky deti pri príchode do MŠ cítili dobre. Ako každý rok prvé týždne boli rozpačité, hlavne u najmenších boli aj slzičky, ale postupne sa „udomácnili“ – adaptovali všetky deti. Do triedy „Lienky“ bolo zapísaných 19 detí (niektorí nastúpili až v januári), do triedy „Motýlinky“ dochádzalo 21 detí. Do MŠ Babkov – trieda „Mravčky“ – nastúpilo 23 detí. V tomto školskom roku bolo 11 predškolákov, ktorí sa pripravovali na vstup do základnej školy. Štyri deti mali odklad povinnej školskej dochádzky (2 deti MŠ Babkov a 2 deti MŠ Liet. Svinná) a ostanú v MŠ ešte jeden školský rok. V júli nám p. starosta V. Jamečný dal nainštalovať záhradný domček na detskom ihrisku v MŠ Liet. Svinná. Tento domček zakúpila p. riaditeľka A. Majsniarová z financií na predškolákov. V priebehu septembra zas obec zakúpila novú šmyčľavku, z čoho sa deti tiež veľmi tešili.

Našou prvou akciou s rodičmi boli „Jesenné tvorivé dielne“, deti spolu s rodičmi tvorili z prírodnín rôzne dielka, z ktorých sme potom urobili peknú výstavku. S listím sme si tiež zašantili pri hrabaní na detskom ihrisku. Jedno popoludnie sme vytvorili veľkú kopu, do ktorej potom deti skákali. To bolo radosti!

Deti z MŠ Babkov navštívili aj hasičov v Považskom Chlmcu a popozerali si potrebné technické vybavenie, aj hasičský útok. V októbri sme si pozreli divadielko „Oco, mama a ja“, deti sa s radosťou pridali k spevu a urobili pritom aj zopár tanečných figúr.

V novembri sme sa venovali nácviku piesní a básničiek pre Mikuláša a na vianočnú besiedku s rodičmi. Deti zaspievali a zarecitovali najprv Mikulášovi, ktorý ich odmenil sladkými balíčkami. Aj na vianočnú besiedku sme sa poctivo pripravovali, čo sme spoločne ukázali rodičom, ktorí nám poriadne zatlieskali a objavili sa aj nejaké slzičky dojatia... Na pečenie medovníčkov sme sa tiež veľmi tešili a veru sme celé jedno dopoludnie vykrajovali, piekli a zdobili. Potom sme sa už všetci tešili na vianočné sviatky. Krátko po Vianociach sme mali tiež krásny zážitok. Prišlo k nám mobilné planetárium a my sme vstúpili do otvoreného vesmíru. Videli sme východ aj západ slnka a pohyb planét, akoby sme boli priamo uprostred diania. Ešte dlho sme na to živo spomínali. Onedlho sa už deti nemohli dočkať karnevalu. Spolu s rodičmi deti pripravovali masky a tešili sa na deň plný tanca, hier

a súťaží. Do MŠ Babkov zavítali aj herečky s „Klauniádou“ a potešili deti pásmom veselých piesní a tancov.

Fašiangové obdobie sme si spríjemnili spevom ľudových piesní. Pred Veľkou nocou sme si tiež zaspievali a chlapci si vyskúšali ako vyšibú dievčatá na Veľkonočný pondelok. V apríli sa 4 – 5 ročné deti zúčastnili plaveckého kurzu v Rajeckých Tepliciach v Hoteli Diplomat, kde sa pod vedením troch inštruktorov, pomocou hrových aktivít, učili hlavne nebať sa vody, a tak si postupne osvojili základy plávania. Potom sme začali nacvičovať pásmo piesní, hier a básničiek pre mamičky. Deň matiek sme spolu s nimi oslávili v Kultúrnom dome Lietavská Svinná aj Babkov, kde deti s radosťou predviedli, čo sa naučili. Ani sme sa nenazdali a už tu bol 1. jún a oslava MDD. Najprv sme zorganizovali v MŠ hry a športové súťaže a o 2 dni DHZ – miestni hasiči – pripravili pre deti na multifunkčnom ihrisku prekážkovú dráhu. Prekážky boli ľahšie aj náročnejšie a deti MŠ aj ZŠ sa veru veľmi snažili pri ich prekonávaní. Odmenou im bola nastriekaná pena na ihrisku, v ktorej sa do sýtosti vyšantili, pamätný list starostu obce a balíčky so sladkosťami. O pár dní sme sa vybrali na školský výlet do Nezbudskej Lúčky, kde sme si poprezerali rôzne rozprávkové bytosti v „Rozprávkovom lese“. Na konci školského roka sme zorganizovali rozlúčku s predškolákmi a „maturitnú skúšku“, ktorú zvládli deti výborne. V júli sa deti z krúžku „Cibuľníček“ zúčastnili Obecných slávností v Babkove a prispeli ku kultúrnemu programu pásmom ľudových piesní, hier a riekaničiek. MŠ Lietavská Svinná aj MŠ Babkov boli počas mesiaca júl otvorené, deťom sme sa snažili zabezpečiť ochranu pred horúčavou dostatočným pitným režimom a striedavým pohybom na slnku a v tieni. V auguste bola prevádzka v oboch MŠ prerušená, kvôli pravidelnému letnému upratovaniu a hygiene.

Elena Hodasová

Čas vianočný v Liet. Svinnej 2022

Stavanie mája v Babkove 2023

Fašiangy v Babkove 2023

Uvítanie detí do života 2023

Fašiangy v Lietavskej Svinnej 2023

Deň matiek v Liet. Svinnej 2023

Stavanie mája v Lietavskej Svinnej 2023

Deň matiek v Babkove 2023

Jánska vatra v Liet. Svinnej 2023

Hody v Liet. Svinnej 2023

Florián a Deň detí 2023

Čas adventný v Babkove 2023

Válenie mája v Kňazovej Lehote 2023

Mikuláš v Babkove 2023

Hody v Babkove 2023

Mikuláš v Liet. Svinnej 2023

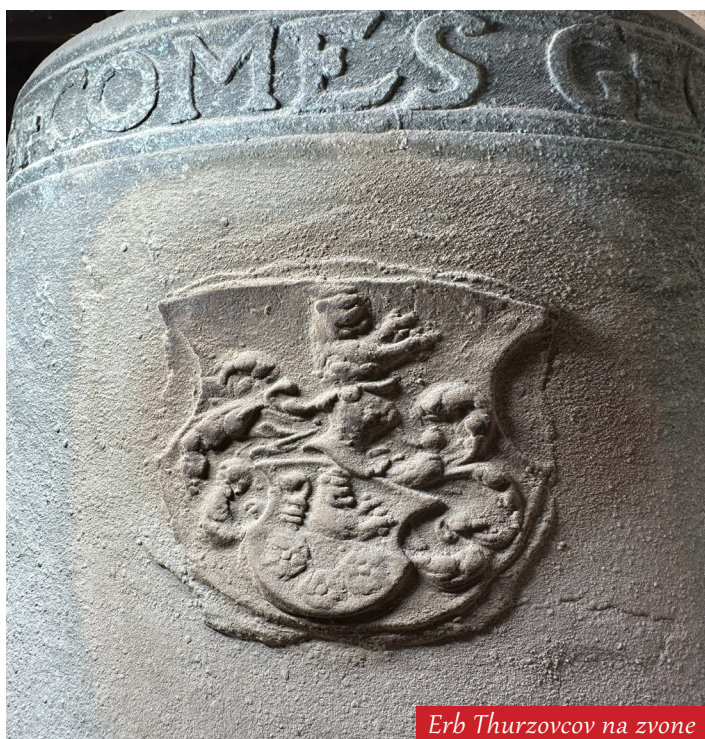
Z histórie obce Lietavská Svinná - Babkov

Prvá písomná zmienka o našej obci je z roku 1393, teda v súčasnosti má naša dedinka pekných 630 rôčkov. Možno teraz je vhodný čas pootvoriť vrátka do minulosti a nazrieť cez to dávne, prežité a pretrpené na dobu budovania, rozvoja a stability...

Ľud, ktorý sa v tomto kraji usadil, prišiel v 5. – 6. storočí zo severu a severozápadu do veľmi pustej, neobývanej, nepreniknuteľnými pralesmi pokrytej zeme. Kolonizovaní osadníci kľčovaním a vypaľovaním prerábali túto zem na ornú pôdu, lúky a pastviny. Chovali domáce zvieratá, z ktorých mali široký úžitok ako mäso, mlieko, kožu a vlnu potrebnú k výrobe odevu. Po skončení kočovného života a príleve osadníkov najmä zo Sliezska, začala sa stabilizácia obyvateľstva hlavne osídľovaním kolo hradov. Tvorili sa trvalé osady, dediny a mestá, v ktorých neskôr v 14. a 15. storočí vznikali centrá remeselnej výroby a obchodu. Možno predpokladať, že dejiny Hradu Lietava (Lethawa), ktorého názov je pravdepodobne starogermánskeho pôvodu a časom sa menil, začali sa písať na začiatku 14. storočia. Stredoveký hrad slúžil na obranu hraníc krajiny, ochranu ciest a majetku. Sídliť v ňom zemepán, ktorý udeľoval právo veľmožom a obmedzoval ho poddaným. Vtedy medzi menšie osady lietavského panstva patrili ako príslušenstvo Lietavského hradu aj Lietavská Svinná (Zyne) a Babkov (Babuk), a tu sa začína spájať ich osud s hradom. Obydlia tvoriace tieto osady si ľudia zakladali podľa možnosti pri vode. Hlavným stavebným materiálom bolo drevo, kameň a hlina. Stavali si neveľké drevené domčeky, ktoré pokrývali slamou, kôrou zo stromov a dreveným šindľom. Drevo sa potrebovalo nielen na stavby, ale i rozličné náradie, drevené uhlie, palivo. Poddaní sedliaci v tejto feudálnej dobe obrábali zem, ktorá nebola ich, žili z nej za určité dávky (naturálie), poplatky, dane a služby zemepánovi, ktorý sa územia zmocnil legálne alebo násilne. Dávky

odvádzali aj cirkvi. Nezaľudnené panstvo bolo mŕtvym kapitálom. Ľudia sa v 13. – 14. storočí snažili rúbať neužitočné hory, odvodniť močiare a na takto prerobenej pôde zaviesť v tejto zemi začiatky poľnohospodárstva. Pri rieke bola pôda úrodnejšia. Hlavnými plodinami v tých časoch boli obilniny. Zo žita – pšenice piekli chlieb, posúchy, varili kaše, pestovali proso, jačmeň na slad k výrobe piva, ovos, raž, pohánku, ktorú mleli na krúpy a pšeno. Sadili strukoviny, kapustu, kvaku, repu, mak (aj na lisovanie oleja), konope a ľan na výrobu plátna, ľanové semeno aj na olej, chmeľ (pestoval sa v Babkove), zbierali lesné plody, huby a byliny. Úroda závisela od počasia a hospodárskych pomerov. Pracovnú silu v tých časoch poskytovali prevažne „živé motory“ – ľudská sila pomocou motýk a neskôr dreveným radlom, pluhom, bránami, ale to už za pomoci ťažnej sily domácich zvierat. Chudobní sedliaci nechovali kone ale voly, ovce a kozy chovali pre mlieko, ako náhradu za kravy. Chov koní bol obmedzený len pre potrebu zemepána a jeho rodiny. Kone priahali do kočov, vozov a využívali ich aj pre jazdu. Svine a bravy sa do neskorej jesene voľne pásli v dubových a bukových lesoch osady Svinná, v zime sa vykrmovali ovsom, prevažne pri mlynoch (ktoré sa aj s pílou stavali pri založení osady) na vzniknutých odpadkoch. Na opatrovanie svíň v osade boli určení „svináři“, robili za plat, odev a obuv. V roku 1543 medzi 25 osád lietavského hradného panstva s priemerom 9 ľudí (duší) v jednej rodine, mala osada Babkov 12 rodín a vtedajšia Lehota 4 rodiny. Taktiež sa zachovalo niekoľko rodinných mien najstarších obyvateľov z Babkova: napr. Martin Buss, Ďuro Czebel, Mikuláš Milto. Ich pôvod pripomína nemeckú kolonizáciu, keďže Slovania a Nemci sa tu usádzali miešane. Časom sa vytvorili rodinné zväzky a menšina sa rečovo aj zvykovo prispôsobila väčšine. Od samého počiatku historickej doby tu bývalo obyvateľstvo väčšinou slovanské,

z toho Slováci tvorili prevažnú časť. V listinách a písomnostiach mimo úradnej latinčiny sa uplatňovala hlavne reč staroslovenská (pôvodná reč domáca), bibličtina (biblická poslovenčená čeština), menej reč nemecká a maďarská a to až do konca 17. storočia. Boli utláčaní, ale mali svoju kultúru, zvyky, náboženstvo. Ako pribúdalo obyvateľstva – ubúdalo lesov. Lesy, v ktorých prevládali duby, buky a ihličnany sa odstraňovali ako neužitočná málo cenená burina. V 16. a 17. storočí, keď bolo lietavské panstvo v plnom rozkvetu, boli tu okrem svinárov zamestnaní aj kraviari, voliari, somárnici, kobyliari, psári, pastieri, valasi atď. Včelárstvo bolo do kraja zavedené už od osídlenia územia, podnet dávala cirkev, pretože včelí vosk bol ako cenná a hodnotná látka potrebná k výrobe sviec a často ho používali i ako platidlo. Medzi poddaným ľudom bolo veľa šikovných remeselníkov. Na území lietavského panstva robilo v tej dobe 10 tkáčov, medzi ktorých patrili aj ľudia z Babkova. Pánom poverené osoby, ktoré spravovali a viedli osady alebo dediny, sa nazývali fojtovia, richtári, šoltýsi (zachoval sa dôkaz, že v roku 1469 sa v Babkove spomína šoltýsky rod Babčanských, táto funkcia sa v rodine dedila). Šoltýsi mali právo v mene zemepána v niektorých sporoch aj súdiť – odsúdiť a inak trestať poddaných. Bola to doba, kedy žiadny sedliak nesmel nosiť zbraň ani mať poľovného psa a nesmel poľovať, nemal ani právo rybačky. Aj keď bolo v horách veľa zveri, poľovné právo bolo vyhradené len pre šľachtu. Pôvodne voľná a každému prístupná poľovačka a rybolov boli obmedzené pre určité vrstvy obyvateľstva. Komu patril breh – tomu patrila aj voda a všetko, čo bolo v nej. Páni na hrade vodu nepili, považovali ju za zdroj nákazy. Pili pivo, víno a pálenku, ktorej hovorili „živá voda“ a tá bola všeliekom.

Erb Thurzovcov na zvone

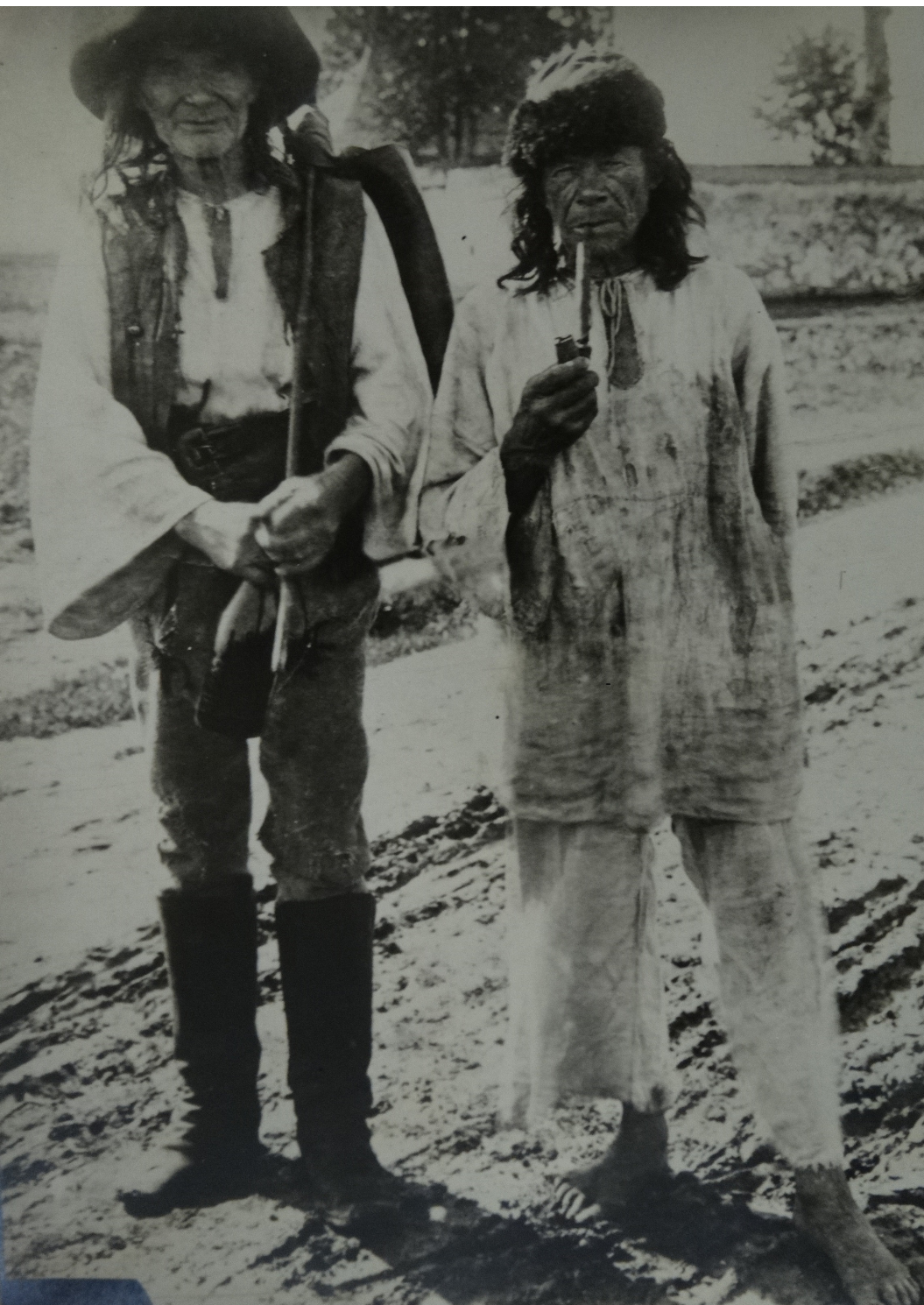
O všetkom rozhodoval pán – comes (zástupca kráľa), ktorým bol v 17. storočí na Lietavskom hrade Juraj Turzo (tu sa v roku 1567 narodil). Až do svojej smrti (1616) tento zodpovedný hospodár a spravodlivý sudca svojou autoritou držal na panstve poriadok. Aj napriek dobrému pánovi, ťažká doba sedemnásteho storočia bola zlá, poznačená vojnou, bojovými výpravami proti Turkom a rozličnými politicko-náboženskými hnutiami, sociálnymi nepokojmi a povstaním. Celkovo to bolo najnepokojnejšie obdobie našich dejín poznačené ukrutnosťami a násilnosťami. Vojnou trpeli vždy tí najnevinnjší, brala synov, otcov, majetky. Mužov nivočili vojny a ženy pôrody. Ľud neobišli ani živelné pohromy, a to vyvolalo na celom území vtedajšieho Slovenska hospodársku krízu. V 18. storočí bolo už niekdajšie sídlo moci Lietavský hrad prázdny, chodili tam ľudia, ktorí dostali povolenie odviezť si niečo z jeho stavebného materiálu pre svoje potreby, alebo drevo pre kurivo, často hľadali medzi jeho múrmi poklady.

Keby sme pátrali po mieste posledného odpočinku našich predkov, pravdepodobne by sme ho našli v priestore okolo kostola v Lietave. Až do roku 1788 tam boli mŕtvi zo všetkých filiálok – teda aj ľudia z Lietavskej Svinnej, Kňazovej Lehoty a Babkova po celé predchádzajúce storočia pochovávaní (je tam pamätná doska – náhrobný kameň, ktorý svedčí o poslednom odpočinku a pamiatke na našich predkov). Aby sa zabránilo nebezpečenstvu moru, bolo v roku 1880 toto miesto pochovávania zrušené a v obciach lietavskej farnosti boli vyhradené miesta pre cintoríny. Z archívnych materiálov sa dozvedáme, že v roku 1728 bol v Lietave kňazom Ján Sylvay, vo farnosti bolo celkovo 2074 ľudí a väčšinou boli všetci katolíci. V roku 1784 mala Swinna 380 obyvateľov, Knezova Lehota 86 a Babkov 109. V 19. storočí ľudia vo Svinnej a Babkove boli uhorskej národnosti, slovenčinu začínala nahrádzať maďarčina, vyznávali rímskokatolícke náboženstvo. Bola to aj doba národného obrodzenia. V roku 1828 žilo v Babkove 402, vo Svinnej 571 a v Kňazskej Lehote 143 obyvateľov. Revolučná doba roku 1848 mala za následok zrušenie poddanstva. Ľudia sa stále živili pastierstvom, poľnohospodárstvom a povozníctvom. Svoje deti vychovávali v úcte k Bohu, ale poniektorí vraj zotrúvali vo svojom pohlúdení. Úlohou lietavského farára bolo, aby naliechal, prosil a presviedčal ľudí, aby vykorenili nevšímavosť k úcte a oddanosti k Bohu a k blížnemu. Deti poddaných tejto farnosti nechodili do školy, hlavným dôvodom prečo tento ľud tak zanedbával dochádzku svojich detí vo Farskej triviálnej škole v Lietave (tu sa deti z celej farnosti učili písať, čítať, rátať a náboženstvo), bola jeho úžasná bieda a chudoba. Veľký vplyv na telesný i duševný rast detí boli samotné podmienky, v ktorých

vyrastali. Tak, ako mi povedali starí ľudia, bolo to ich „zakopané detstvo“. Cez zimu ženy doma tkali plátno, aby zaň mohli vyrovnat' svoje dlhy. V lete deti ešte menej chodili do školy, lebo museli pásť dobytok až do neskorej jesene. Szvinná ani Babkov nemali svoju vlastnú školu, niektorí gramotní rodičia učili svoje deti doma. Prvá škola vo Szvinnej bola postavená v roku

alebo trvalo za robotou do Ameriky a Kanady. Neskôr sa zamestnávali v Cementárni v Lietavskej Lúčke a robotu si hľadali aj na sezónnych prácach na majeroch a štátnych majetkoch v Čechách a dolniakoch. V roku 1924 bol založený prvý Hasičský zbor vo Szvinnej, v Babkove v roku 1930. V dedinách začínajú vznikať prvé ochotnícke divadlá v roku 1928 v Babkove a v roku 1935 vo Svinnej.

Počas prvej aj druhej svetovej vojny boli viacerí ľudia z našej dediny priamymi účastníkmi bojov. V druhej svetovej vojne bojovali v armáde aj v partizánskych skupinách. Niektorí v nemeckom zajatí boli odvlečení do koncentračných táborov (lágrov) a niektorí boli zranení, alebo zahynuli z dôsledkov vojnových útrap. V roku 1944 Nemci zaútočili na našu dedinu, pri útoku boli viacerí dedinčania zranení, časť obce vyhořela a vojna si vynútila aj to najhoršie, a to obeť na životoch. Dedina bola oslobodená 30. apríla 1945. Následky vojny zanechali doživotné traumy v životoch všetkých našich ľudí. Z ruín po vojne a totálnej vyčerpanosti nastalo nové delenie sveta, k moci v Československu nastúpil režim komunistickej strany. Nastala éra budovania. Lietavská Svinná bola elektrifikovaná ešte počas druhej svetovej vojny v roku 1942, Kňazova Lehota o rok neskôr, Babkov v roku 1948. V tomto roku sa prvýkrát objavil v dedine traktor. Z Kňazovej Lehoty až do Babkova kolo celej dediny bola v rokoch 1948 – 1949 vybudovaná cesta. Nová hlavná cesta v Lietavskej Svinnej popod Drienovicu sa budovala v rokoch 1953 – 1955. Prvý telefón a telegraf boli do obce zavedené v roku 1952, v roku 1957 začal fungovať verejný rozhlas v Lietavskej Svinnej a v roku 1958 v Babkove. Jednotné roľnícke

1888 a v Babkó v roku 1912. Okolo roku 1800 vypukla vo Swinej cholera a zachoval sa aj údaj z Babkova, že v roku 1903 tam zaznamenali infekčnú nákazu. Taktiež sa vyskytovalo veľa chorôb z podvýživy, následkom ktorej zomrelo veľa detí i dospelých. Po 1. svetovej vojne hlavne muži ale i celé rodiny odchádzali sezónne

družstvo (JRD) si založili v roku 1958. Pre niektorých to bola ťažká doba, nemajetní tvrdili, že založením družstva nastalo čiastočné zmiernenie rozdielu medzi chudobnými a bohatými. Majetnejší argumentovali, že vraj ožobráčili gazdov, a tí sa stali chudákmi. Funkcionári Miestneho národného výboru boli kádro-

vou výpomocou tunajšieho JRD. Administratíva – kancelárie JRD boli nad Pohostinstvom v Lietavskej Svinnej a od roku 1962 už v novovybudovanom kultúrnom dome. Prvý autobus prišiel do Svinnej v roku 1955, do Babkova v roku 1961. V roku 1961 bola prvá Štefanská tanečná zábava v novootvorenom Kultúrnom dome v Lietavskej Svinnej, ktorý si občania postavili brigádne v akcii „Z“, v Babkovskom kultúrnom dome tancovali až od roku 1964. Za pomoci členov JRD a Československej mládeže (neskôr SZM) v Babkove sa začala v rokoch 1966 – 1967 výstavba športového ihriska a v týchto rokoch bol zvolený aj výbor Telovýchovnej jednoty (TJ) Družstevník, v Lietavskej Svinnej TJ Sokol (neskôr TJ Iskra). V Lietavskej Svinnej aj v Babkove sa v roku 1967 dokončila stavba predajne Jednoty s potravinami a rozličným tovarom.

V roku 1968 história znamená vpád vojsk Varšavskej zmluvy do Československa. Bola to okupácia – „pomoc bratských socialistických štátov“ o udržanie socializmu v našom štáte. Následkom vpádu vojsk (Sovietsky zväz, Maďarsko, Bulharsko, Poľsko, Nemecká demokratická republika) bolo mnoho zranených a evidované boli aj obeť na ľudských životoch. Nastali rôzne obmedzenia, zmeny a postihy, ktoré poznačili viacerých ľudí. Život ide ďalej a v dedine sa pokračuje budovaním. Nová Základná škola v Lietavskej Svinnej bola slávnostne otvorená v roku 1970. V obci fungovali viaceré spoločenské organizácie združené v Národnom fronte (založený bol v roku 1945): Miestna organizácia Komunistickej strany Slovenska, Pomocná stráž Verejnej bezpečnosti, Socialistický zväz mládeže, Zväz československo-sovietského priateľstva, Slovenský zväz protifašistických bojovníkov, Jednota, Slovenský zväz žien (neskôr Únia žien), Československý červený kríž, Zbor požiarnej ochrany (neskôr Dobrovoľný hasičský zbor), Zväz drobnochovateľov, Zväz záhradkárov, včelári, Slovenský poľovnícky zväz, Telovýchovná jednota, Osvetová beseda, knižnica... Na podnet občanov Lietavskej Svin-

nej si v roku 1977 v akcii „Z“ postavili Dom smútku, ktorý neskôr nahradil kostol a slúžili sa v ňom sväte omše (od roku 2006 funguje až do súčasnosti ako obecné múzeum Dom spomienok). Vodovod v Lietavskej Svinnej sa dokončil v roku 1973 a v roku 1988 sa začal budovať v Babkove, ktorý nahradil jestvujúci vodovod hlavne pre potreby družstva zavedený od roku 1966

v družstevných maštaliach. Materskú školu v Babkove si občania postavili svojpomocne a slávnostne otvorili v roku 1981. V obci začali vznikať spevácke a folklórne skupiny na základe zachovaných zvykov a tradícií (originálne piesne, nárečie, kroje) – v Lietavskej Svinnej v roku 1977 Spevácka skupina

pri Slovenskom zväze žien, z ktorej sa v osemdesiatich rokoch vytvorila Dedinská folklórna skupina Cibulník, v Babkove od roku 1987 začala účinkovať Spevacka skupina Bukovinka a v Kňazovej Lehote od roku 2013 Folklórna skupina Doliny. Od roku 1981 pri Základnej škole s materskou školou dodnes pracuje Detský folklórny súbor Cibulníček, ktorí tvoria deti z Lietavskej Svinnej aj Babkova. V obci dobre fungoval aj Zväz pre občianske záležitosti (uvítanie narodených detí, posledné rozlúčky so zosnulými, rozlúčky s brancami, životné jubileá, výročie sobášov...).

V roku 1988 vznikla pri Miestnom národnom výbore v Lietavskej Svinnej – Babkove Drobná prevádzkareň, v ktorej našlo príležitosť zamestnať sa mnoho občanov (najmä mužov) z našej i susedných obcí. Ich hlavnou činnosťou boli stavebné a elektroinštalačné práce, zemné výkopové práce a stavby vodovodov, betónová výroba žľabov a skruží, autodoprava, zásobovanie a prevádzka predajní, pohostinstva, vývarovňa obedov v Babkove. Za ich pomoci sa v obci stavali požiarne zbrojnice, Dom smútku, opravovali cesty, mosty, oplotenia cintorínov, zvonica a pomáhali aj pri stavbe kostola. Na podnet veriacich občanov a dobre fungujúcej spolupráce pána farára Stanislava Beláka so starostom obce Ludvikom Weckom začala v roku 1992 stavba Kostola Sedembolestnej Panny Márie v Lietavskej Svinnej. Prvá svätá omša a symbolické otvorenie novostavby prestrihnutím pásky bolo už o rok, pri príležitosti 600. výročia prvej písomnej zmienky o obci. Dom smútku – dnešná Kaplnka narodenia Panny Márie v Babkove bola postavená v roku 1992 a zároveň v Lietavskej Svinnej sa začala stavba požiarnej zbrojnice. V roku 2003 bola dokončená plynofikácia obce. Dom smútku – dnešná Kaplnka Božieho milosrdenstva v Kňazovej Lehote začala písať svoju históriu od roku 2009.

Na požiadanie vedenia obce Heraldický regi-

ster Slovenskej republiky vystavil v roku 2004 erb-ovú listinu pre našu obec. Nová obecná pečať, erb a vlajka vznikli odborným spracovaním na základe rešpektovania dobových listín s jestvujúcou historickou pečaťou, ktorá sa v minulosti v obci používala. Nebolo jednoduché sklbiť tri symboly do jedného, keďže každá osada mala svoju vlastnú pečať (Svina

z roku 1785 – zobrazuje pasúcu sa sviňu, Hlotka z roku 1785 – zobrazuje vzpínajúceho jeleňa, Babkó z roku 1879 – má v pečati postavu staršej ženy, sklánajúcej sa nad troma klasmi – makmi). Obecné pečatidlo pre obec Lietavská Svinná – Babkov sa v súčasnosti používa pri vhodných najmä slávnostných príležitostiach.

V roku 1989 došlo Nežnou revolúciou k zmene režimu v republike. Prvý január 1993 bol prvým dňom samostatného štátu Slovensko. Lietavská Svinná mala vtedy 855 a Babkov 603 obyvateľov.

Názov našej obce prechádzal vývojom a rokmi sa menil tak, ako aj jej predstavitelia. Keď sa v roku 1393 začala písať história našej obce, Lietavská Svinná (vtedy osada) sa volala Zyne, miestna časť Kňazova Lehota – Noua Lehotay. V roku 1782 to boli názvy Swina, Hlotka a Babkov vtedy nazývali Babina. V roku 1906 – Babkó, Plebán Lehota, Litvaszinye, atď. V roku 1980 sa spojili obce Lietavská Svinná a Babkov v jednu rovnocennú s názvom Lietavská Svinná – Babkov. Miestna časť obce je Kňazova Lehota. Vo vedení obce sa od jej vzniku vystriedalo mnoho ľudí, ktorí museli riešiť problémy, čo im zanechali nielen predchodcovia, ale aj doba, v ktorej žili. Nemali to ľahké, keďže to boli doby výdychov a nádychov, doby nepokojov, vojen, prevratov ale i pokojnejšie roky budovania, rozvoja a radosti zo života. Vždy tu bola nádej, že bude dobre a všetko záležalo na ľuďoch. Na základe dokumentov spomeniem zopár mien richtárov, starostov, predsedov miestnych národných výborov, zástupcov a opäť starostov a roky ich pôsobnosti: Ján Grečnár (LS) 1850, Martin Súkeník (B) 1895, Róbert Kasák (B) 1921 – 1925, Augustín Kasák (LS) 1925 – 1927, Ondrej Makuka (B) 1927 – 1931, Štefan Kasák (LS) 1929 – 1936, Ignác Ondrejka (B) 1932 – 1938, Gašpar Grečnár (LS) 1942, Vincent Badík – Ďurkovský (LS) 1943 – 1945, Ján

Sedliak (B) 1945 – 1948, Ján Chobot (B) 1948 – 1955, Štefan Grečnár (LS) 1950 – 1953, Tomáš Barčiak (LS) 1953 – 1956, Jozef Cibulka (B) 1955 – 1958, Štefan Barčiak (LS) 1956 – 1960, Augustín Makuka (B) 1958 – 1960, Štefan Ľudma (B) 1960 – 1963, Ľudvik Weck (LS) 1960 – 1964, Ján Nižný (B) 1963 – 1970, Jaroslav Cibulka (B) 1970 – 1975, Štefan Jamečný (LS) 1964 – 1970, Jozef Kasák (LS – B) 1970 – 1981, Ján Bajči (B) 1975 – 1979, Bohumil Štefánik (LS – B) 1981 – 1986, Ľudvik Weck (LS – B) 1986 – 1997, Helena Bajčiová (LS – B) 1997 – 1998, Jaroslava Sedliková (LS – B) 1998 – 2006, Štefan Zjavka (LS – B) 2006 – 2014, Igor Veselovský (LS – B) 2014 – 2018, Vladimír Jamečný (LS – B) 2018 – súčasnosť.

Dnes má obec 1719 obyvateľov a to 1087 v Lietavskej Svinnej a 632 v Babkove.

Nie je možné v týchto riadkoch zachytiť všetko, čo život v minulých dobách priniesol, a čo by si zaslúžilo našu pozornosť. Za pomoci materiálu, ktorý som získala z výskumov v archívoch, z historických dokladov, máp, literatúry a písomností, ktoré sa dodnes zachovali, alebo iba tak, zo spomienok a pamäti ľudí, som chcela v skratke a silou písaného slova poukázať na dianie a život našich predkov. Na národ ubiedený, pracovitý a bohabojný, ktorý prežil, aby sme my mohli pokračovať.

Soňa Jamečná

Foto zvona: Ľubomír Fusko

Lietavská Svinná

Kňazova Lehota

Babkov

Spoznali ste ich?

A takto začínala pozvánka pre týchto žiakov na stretnutie po 48 rokoch od ukončenia základnej školy: „Milá spolužiačka, milý spolužiak, čas letí ako splašené kone, vlasy nám zdobí zopár šedin, na tvári sa nám sem tam objaví vráska, v našich náručíach sa túlia vnúcatá, no napriek tomu v našich očiach sú šibalské ohníčky, ktoré pripomínajú nezbednosti zo školských čias“.

V sobotu, dňa 10. júna 2023 o 15.00 hodine, to všetko vypuklo. Pred KD Lietavská Svinná nastal nezvyčajný ruch. To sa pomaly schádzali žiaci z fotografie na stretnutie. Boli sme prvý ročník, ktorý navštevoval piatu triedu ešte v Lietavskej Svinnej. V tom školskom roku nám pribudli do starej drevenej školy za budovou predajne Jednota spolužiaci z Babkova. Po kolaudácii, v novembri 1970, sme sa už všetci spolu sťahovali do novej, krásnej, modernej školy. A v takejto zostave sme to spolu ťahali až do roku 1975, do ukončenia deviatej triedy v Lietavskej Lúčke (ešte aj v Lietavskej Lúčke nás nechali všetkých spolu v jednej triede). Po základnej škole sa naše cesty rozišli a až v roku 1998 sme mali prvýkrát stretnutie na „guláške“ v Patúchu a odvtedy sme plánovali ďalšie. K stretnutiu stále neprichádzalo, akosi nebol čas, každý mal veľa práce, starosti o rodinu. Až v roku 2023, 5-členný výbor zorganizoval toto stretnutie. A pozvali sme aj naše bývalé pani učiteľky, ktorým aj napriek vysokému veku zdravie dobre slúži. Pani učiteľka Anna Kubove a pani učiteľka Darina Hundáková prijali naše pozvanie, pamätali si naše mená a boli rady, že môžeme spolu spomínať na roky v základnej škole, kde nás učili prvé písmenka, počty, odkrývali pred nami dejiny ľudstva, prírodu, zemepis, učili nás byť lepšími ľuďmi. Minútou ticha

Na fotografii z roku 1972 sú spolužiaci z Lietavskej Svinnej a Babkova – ročník narodenia 1960.

Horný rad zľava: Stanislav Sedliak, Ján Páleš, Jozef Barčiak st., Adolf Chrenko, Anton Chládek, Pavol Nižný, Anton Kasák, Miloslav Jamečný, František Švec

Stredný rad zľava: Helena Šimúnová (vyd. Súlovcová), Janka Síkelová (vyd. Košová), Ján Becík, Pavol Kasák, Lubomír Barčiak, Milan Studený, Magdaléna Dolinajcová (vyd. Halabíková), Lubomíra Grečárová (vyd. Tomašíková), Jitka Balounová, triedna učiteľka.

Spodný rad zľava: Luboslava Imrišková (vyd. Sedliaková), Drahoslava Babčaníková (vyd. Santusová), Lubica Barčiaková (vyd. Kubenová), Edita Ondrejková, Marta Matiašková (vyd. Barčiaková), Eva Pekárová (vyd. Kasáková), Mária Kurčíková (vyd. Dubovcová), Jaroslava Barčiaková (vyd. Jarinová), Jozefa Hahovská (vyd. Košová), Oľga Babčaníková (vyd. Janurová)

Na tejto spoločnej fotke sú spolužiaci spolu s p. učiteľkou Annou Kubove a p. učiteľkou Darinou Hundákovou 10. júna 2023.

sme si uctili spolužiakov, ktorí už nie sú medzi nami – Barčiak Jožko st., Barčiak Peter, Hahovská Jožka, Sedliak Stanko, Straňánek Dušan. Pre zdravotné problémy sa niektorí spolužiaci ospravedlnili. Po zvítaní dvadsiatich piatich spolužiakov s dvomi paniami učiteľkami a po dobrom obede sa rozprúdila debata a veru bolo o čom sa rozprávať. Kde teraz bývaš? S kým žiješ? Koľko máš detí a vnúcat? Ako si na

tom zdravotne? Ako tráviš voľný čas? Debata trvala do neskorých nočných hodín (alebo do skorých ranných hodín). Pri lúčení sme sa dohodli, že ak nám zdravie bude slúžiť, pokúsime sa stretnutie zopakovať v roku 2025.

Inšpirovali sme aj ďalšie ročníky žiakov a rozbehli sa ich stretnutia ešte v roku 2023.

Drahoslava Santusová

Nový kríž v Babkove

Z Kanonickej vizitácie v roku 1828: „Na území Babkova sú dva kríže s Kristovým telom z kovu. Zachované sú v dobrom stave. Jeden z nich je na cintoríne a druhý sa vypína pri ceste medzi cintorínom a dedinou. Oba vysvätil pán vicearchidiakon dňa 12. júna 1826. Náklady na ich udržiavanie poskytuje dedina Babkov...“

Zub času sa podpísal aj na kríži v Babkove. Šikovná pani kostolníčka Rozália začala konať. Oslovila pána farára a pána starostu, či sa do toho môže pustiť a či jej budú nápomocní. Zašla za Miroslavom, ktorý pacuje na píle, či by sa dalo kúpiť drevo. Majiteľ píly drevo daroval. Marek, syn pani Rozálie, zhotovil a namoril kríž, dal ocíňovať korpus (telo Krista) a nápis. Róbert, druhý syn, pozval a osadil ohrádku. Pán Jozef poskytol elektrinu. Šikovný klampiar Maroš oplechoval kríž a rezbár Dušan vyryl rok. Žienky sa postarali o výzdobu. Dňa 22.10.2023 bol kríž vysvätený pánom farárom Danielom Šedíkom za účasti pána starostu Vladimíra Jamečného a veriacich. Nech tento kríž symbolizuje našu vieru a nech nás chráni od zlého. Všetkým, ktorí sa zapojili do tejto akcie, patrí obrovské ĎAKUJEM.

Jana Makuková

Turistický oddiel v Lietavskej Svinnej ukončil rok 2022 tradičným Silvestrovským pochodom do Súľova. Tento pochod organizujem už niekoľko desaťročí. Tohto Silvestra nás v Súľove dokonca čakalo milé prekvapenie v podaní speváčky Mirky, ktorá nám prišla zanôtiť, aby sa nám lepšie kráčalo.

Po úspešnom vstupe do roku 2023 sme už ako pravidelne pri dobrých snehových podmienkach začali vyťahovať bežky, lyže a skialpy. Na Orave nás už dobre poznajú, na ich každoročné bežkárske prechody chodíme, ako by sme tam boli doma. Či už ideme na „otočku“, alebo sa zdržíme celý víkend. Tieto akcie sa Oravci snažia pripraviť čo najlepšie, aj keď sem tam sa stane, že aj tam im počasie nepraje. Tentokrát to tak bolo v Oravskej Polhore, kde sme pre nepriaznivé počasie, boli nútení bežky odložiť – no to nás neodradilo a vybrali sme sa v daždi na pešiu túru, ktorú sme ukončili na Goralskom festivale zabíjačkových špecialít. Táto zima bola pre nás výnimočná, po niekoľkých rokoch nám snehové podmienky dovolili ísť na bežkách do Súľova a dokonca na skialpoch niekoľkokrát na hrebeň Skalky, k altánku nad našou obcou a po zjazdovke zlyžovať až domov. Viacerým nám to pripomenulo našu mladosť, časy, keď bolo snehu ešte požehnane a vo Svinnej sa pravidelne lyžovalo. Popri všetkých ostatných skialpových výletoch, či už na Orave v Jasnej, Vysokých Tatrách, Vrátnej, bolo toto to najkrajšie. Vyšľapať si domovský kopec a zlyžovať ho.

Zima sa pomaly končila a nás čakali aj akcie, ktoré sme my organizovali. Ešte pred Veľkou nocou sme spoločne v spolupráci s obecným úradom, DHZ z Lietavskej Svinnej a DHZ Babkov vyčistili celú našu dolinu od hlavnej cesty až po koniec Babkova. Túto, už pravidelnú akciu – Upratovanie obce ku Dňu Zeme, sme ukončili spoločnou opekačkou v Patúchu. Nedá mi

Silvestrovská túra do Súľova (Silvester 2022)

Malý Grič

Bežky na Orave v Babíne

nepod'akovať každému, kto sa akcie zúčastnil a aktívne pomohol pri čistení nášho chotára, zvlášť by som vyzdvihol našich najmenších, ktorých chodí z roka na rok viac a viac. Po Veľkej noci nás čakala naša najväčšia akcia – Zahájenie 100 jarých km pri Lietavskom hrade. Dá sa povedať, že tak ako už pravidelne na tejto akcii, nám počasie opäť neprialo a celý deň nám pršalo. Aj napriek zlému počasiu na akciu prišlo dosť turistov z okolia Žiliny, no aj z ďalších kútov Slovenska. Pre všetkých sme mali pripravené občerstvenie, či už to bolo jedlo alebo niečo na pitie. Ďalšou našou spoločnou akciou bol trojdňový výlet do Banskej Štiavnice. Tieto trojdňovky sú špecifické akcie. Vyrážame plánovanou trasou z jedného bodu väčšinou „na ťažko“, to znamená, že si všetky veci nesieme so sebou, ako oblečenie, stravu, karimatku, spacák, stany, prostě všetko. Spíme v stanoch alebo vopred vytypovaných útulniach. Na tretí deň sa vrátíme na miesto, odkiaľ sme vyrázili. Tento rok to bolo iné, priamo v Banskej Štiavnici sme si objednali ubytovanie v turistickej ubytovni, kde sme sa po celodenných túrach vracali. Samozrejme spoločná opekačka večer musela byť. Ešte pred prázdninami sme sa po prvýkrát zúčastnili v susednej obci Jasenové na súťaži vo varení gulášu, tradičnej Jasenovskej vareške. Nášmu tímu sa podaril pekný výsledok, zo zúčastnených 32 družstiev sme nakoniec skončili na pomyslenej bedni. Odborná porota nám prisúdila druhé miesto, víťazstvo nám o chl p uniklo. Koncom augusta spoločne s kamarátmi turistami z obce Hôrky organizujeme autobusový zájazd. Vždy je to niekam inam, tento rok sme boli spoločne prejsť Kvačianskú a Prosieckú dolinu. Bolo to len pár dní po tom, ako silný dážď a následná povodeň zničila lavičku cez potok, poškodila hrádzu a tým znefunkčnila mlyn na Oblazoch. Menšia skupina našich členov sa vybrala začiatkom septembra do Bulharských hôr, kde popri inom vyšli aj na najvyšší bod Bulharska a celého Balkánskeho polostrova – vrchol Musala s výškou 2925 m n. m.

Na jeseň každoročne organizujeme akciu v doline Patúch – Výstup na skalný Budzogáň. Tohtoročnej

Sadenie stromčekov

Tradičná jesenná akcia s Borisom na Borišov

Jesenná akcia – Výstup na skalný Budzogáň

Autobusový zájazd Kvačianska a Prosiecka dolina s turistami z Hôrok

akcie sa zúčastnilo niečo cez sto turistov, aj tu sa s nami počasie pohralo, počas akcie nám v pravidelných intervaloch pršalo a po skončení dážď prestal. Napriek tomu sme mali pre všetkých pripravené občerstvenie a takmer 80 cien do tomboly. Takže vyhral skoro každý. Počas celého roka naši členovia, či už organizovane alebo individuálne, navštívili mnohé pohoria ako na Slovensku, tak aj mimo našej republiky. Už teraz sa tešíme na ďalšie spoločné turistické akcie.

Turistický oddiel nie je len o prechádzkach a výletoch, je to aj brigádnická činnosť. Pravidelne počas roka sa snažíme opravovať a udržiavať nami vybudovaný altánok na Skalkách, sedenia pri hrade, čistíme turistické chodníky, vysádzame stromčeky. Je to aj pomoc pri spoločenských akciách v obci – Jánska vatra, hodové slávnosti, Mikuláš, čistenie obce.

Vladimír Jamečný

predseda Turistického oddielu v Lietavskej Svinnej

*Dvojďňový skialp Nízke Tatry – prechod z Čertovice cez Chatu
Milana Rastislava Štefánika, Ďumbier, Chopok do Jasnej*

Náš občan v Himalájach

Ferdinand Badík, náš občan, oduševnený turista a aj jediný Sviňan, aj keď to veľa spoluobčanov o ňom nevie, horolezec, ktorý sa pokúsil o výstup na vrchol Kangčungtse – Makalu II, ktorý patrí k najvyšším vrchom Zeme, vysoký 7678 m n. m. Leží na hraniciach Nepálu s Čínou, v Nepálskych Himalájach, v horskej skupine Barun Himal.

Bolo to v roku 1997. Fero pracoval dlhé roky v karvinských baniach. Pretože mal od malička rád hory, stal sa členom horolezeckého oddielu TJ Baník Karviná. Po ťažkej práci v bani si hlavu prevetril lezením po skalách. Spolu s českými a poľskými horolezcami preliezli najvyššie slovenské a české hory, postupne aj rakúske, francúzske, talianske a švajčiarske Alpy, liezli aj v Amerike, Thajsku, v Španielsku. To im už nestačilo, tak sa rozhodli, že sa pokúsia zdolať jeden z najvyšších vrchov Himalájí. Začali sa fyzicky pripravovať, človek musel tvrdo trénovať, pripraviť sa na trasu takticky, sledovať počasie. Zháňali sponzorov, vo výprave musel byť aj lekár. Nájst' lekára, ktorý má tu „správnu“ krvnú skupinu, môže sa uvoľniť na dva mesiace a celé si to zaplatí, museli detailne naplánovať samotný výstup. Prípravy trvali pol roka. Letela 12 členná expedícia z letiska v Krakove. Let trval 15 hodín. Lekár už v Himalájach bol, vedel o čom ten výstup je, nabalil 30 kg lekárníčku. Po pristáti v Káthmándú, hlavnom meste Nepálu, sa pomaly aklimatizovali. Káthmándú je zaujímavé mesto, ale nesmieste tam byť dlho. Po večeri s nepálskou agentúrou začali žalúdočné neurózy. Priebeh bol individuálny, ale neminulo to nikoho. Pod Makalu vedie veľmi zaujímavý a dosť náročný výstup. Výstup začal v trópoch. Tri dni pochodu, teplota 40 °C

v tieni vo výške 300 m n. m. Ďalej džungľa, 2800 – 3800 m n. m., pijavice a dážď. Zrovna končil monzún. Keď bolo všetko dostatočne premočené, začalo mrznúť. Základný tábor stál vo výške 5500 m n. m. Našťastie sa nevys-kytla žiadna vážnejšia nemoc. Aj keď pokus o vrchol Makalu II bol neúspešný, dosiahli výšku cca 7200 m n. m. V budúcom čísle našich novín prinesieme spomienky Ferdinanda Badíka na tento nezabudnuteľný výstup.

Drahlava Santusová

Urbárske a súkromné lesy v našej obci sa opäť rozrastajú

Foto: D. Ďuriak

Lesy sú pre našu planétu nenahraditeľným ekosystémom. Priaznivo pôsobia na klímu, prispievajú k ochrane pôdy a pomáhajú zlepšovať čistotu ovzdušia aj kolobeh vody v prírode.

Samozrejme ich výsadba sa koná pod odborným dohľadom odborného lesného hospodára Ing. Roberta Sivčáka. Sadenie stromčekov sa robí vo dvojiciach, pretože je skutočne fyzicky náročné vyčistiť miesto výsadby, vykopať čakanom dostatočne hlbokú jamku, uložiť stromček, prikryť ho zeminou a utlačiť tak, aby prípadné dažde či vetry prácu nezmarili. S odbornou pomocou OLH sme sa tejto úlohy chopili zodpovedne a stromčekom sa darí. V tomto roku bolo vysadených u všetkých lesných a pozemkových spoločenstvách u nás celkom 14 000 ks stromčekov, prevažne smrekov.

Obhospodárovi lesa sa ukladá v Zákone o lesoch 326/2005 Z. z. v § 20 povinnosť obnovovať lesné porasty sústavne a včas a k obnove lesa použiť iba vhodné lesné dreviny, pričom na umelú obnovu lesa možno použiť len uznaný reprodukčný materiál. V záujme zachovania lesov platí povinnosť zalesnenia holiny do dvoch rokov od jej vzniku. Lehota na zabezpečenie následného lesného porastu, t. j. na jeho dopestovanie do stavu, v ktorom už nevyžaduje intenzívnu ochranu, ošetrovanie a doplňovanie sa vzhľadom na rozdielne podmienky lesov v SR určila v rozpätí dvoch až desiatich rokov od uplynutia lehoty na zalesnenie holiny, diferencovane, podľa programu starostlivosti o lesy.

Základnou ochranou lesa je okamžité odstránenie napadnutých stromov z porastu a ich rýchle spracovanie. Preto sa v lesoch niekedy takpovediac zo dňa na deň vyskytnú rozsiahle holé plochy. V prípade, že sa kalamita rozšíri, hovoríme najmä o kalamite spôsobenej podkôrnym hmyzom (lykožrút smrekový), ktorý poškodzuje aj naše lesy.

Obhospodarovateľ lesa je povinný vykonávať preventívne opatrenia s cieľom predchádzania poškodenia lesa a vykonávať obranné a ochranné opatrenia pred škodami spôsobovanými činiteľmi.

Okrem iného, napr. opatrenia na zamedzenie škôd spôsobených zverou, vykonávať preventívne opatrenia proti vzniku lesných požiarov ustano-

vením protipožiarnych hliadok v čase zvýšeného nebezpečenstva vzniku požiarov. Orgán štátnej správy lesného hospodárstva môže na žiadosť vlastníka, alebo obhospodarovateľa lesa, alebo z vlastného podnetu zakázať alebo obmedziť využívanie lesov verejnosťou na dobu nevyhnutne potrebnú, ak to vyžaduje ochrana práv a oprávnených záujmov vlastníka, obhospodarovateľa lesa (§ 28 zákona o lesoch). Na lesných pozemkoch je okrem iného zakázané napr. aj jazdiť alebo stáť motorovým vozidlom, skútrom, motorovou trojkolkou alebo štvorkolkou mimo vyznačených miest, rušiť ticho a pokoj a pod.

Na záver by sme vás chceli znovu požiadať, že mnohí z našich občanov nemajú doteraz vyriešené vlastníctvo po predošliých vlastníkoch (dedičoch), a tak vás aj touto cestou žiadame o vysporiadanie týchto vzťahov, príp. novoobjaveného dedičstva vo všetkých lesných pozemkových spoločenstvách pôsobiacich v našej obci. Taktiež chceme upozorniť, že sa pripravuje v budúcom roku na VZ zlúčenie do jedného pozemkového spoločenstva s právnu subjektivitou s názvom Urbár Lietavská Svinná. Ďalej vás chceme oboznámiť, že Slovenský pozemkový fond nám zaslal Výzvu o zaplatenie úhrady za neznámych a nezistených vlastníkov za roky 2018 až 2021, o podiele na zisku za uvedené obdobie, čo nie je malá čiastka. Toto je momentálne v riešení.

Touto cestou by sme sa chceli poďakovať hlavne nášmu OLH Ing. Robertovi Sivčákovi za dobre vykonanú prácu za všetky naše lesné, pozemkové spoločenstvá a takisto aj Mgr. Jožke Rybárikovej, ktorá pre naše spoločenstvá vykonáva funkciu technika PO a BOZP.

Všetkým členom výborov a DR ako aj občanom obce Lietavská Svinná – Babkov prajeme v novom roku 2024 všetko najlepšie, ale hlavne nech ste všetci zdraví.

LESU ZDAR!

Ing. Miroslav Dolinajec – predseda Urbár Biely Potok
Ing. Robert Sivčák – OLH

Medvede u nás

O medved'och sa v poslednom období hovorí veľmi často. Vyskytujú sa vo vysokých Tatrách, Nízkych Tatrách, Veľkej a Malej Fatre, Strážovských vrchoch, Východných Karpatoch a pod. Časť nášho poľovného revíru patrí do Strážovských vrchov a medveď sa vyskytuje aj u nás, síce nepravidelne, ale vyskytuje sa.

Medvede vedú prevažne samotársky život, samica s mladými žije spolu. So samicom sa mnohokrát zdržuje aj medveď z predchádzajúceho vrhu, tzv. pestún. Ak sa na niektorom mieste vyskytuje viacero medved'ov, spravidla pôjde o zhánku za potravou a takýmito miestami sú spravidla poľnohospodárske plodiny (kukurica a pod.), ovocné sady ale aj poľovnícke vnadiská.

Medveď patrí medzi šelmy, postupne sa stal všežravcom, no nepohrdne ani živočíšnou potravou. Jedálňičiek je prispôsobený ročnému obdobiu. Najpestrejší je v období, kedy dozrievajú lesné plody, poľnohospodárske plodiny. Nadovšetko miluje med a robí starosti a škody včelárom. Niektorí jedinci navštevujú kontajnery s odpadom, či napádajú dobytok. A tu je problém!

V čase od decembra do marca trávi v brlohu, kde trávi čas zimným spánkom (hibernácia), ktorý je odvodený od počasia, jeho telesných zásob, ktoré si nazhromaždil na jeseň, od počasia, lokality aj konkrétneho jedinca. K tomuto účelu potrebuje nerušené miesto.

Párenie medved'ov (ruja) prebieha od mája do júla. Mláďatá sa rodia v brlohu a vážia okolo 0,5 kg. S matkou ostávajú do veku 2,5 roka. Dospelé samice mávajú spravidla 1 – 2 ale niekedy aj 3 – 4 mláďatá. Cyklus sa opakuje každé 2 – 3 roky.

Dospelý medveď váži 140 až 350 kg, pokiaľ sa dožije, dĺžka od nosa po chvost je 170 až 220 cm, výška v lopatkách je 95 až 130 cm. Samice sú menšie, spravidla 80 – 200 kg, výška 90 – 110 cm a dĺžka 160 – 200 cm.

V súčasnosti sa vedú polemiky o populácii medveďa na Slovensku. V rokoch 2013 – 2014 sa ich počet odhadoval na 1000 až 1500 jedincov. Podľa ochrancov prírody je ich okolo 1270. Národné lesnícke centrum ich odhaduje na 2500 až 3000 jedincov.

O medved'och, ich živote vieme z rôznych zdrojov. Pozeráme televíziu, rozhlas, rozprávanie poľovníkov, horárov, ochrancov prírody, čítame povesti, rozprávky, náučnú literatúru a pod. Niektoré sa dajú overiť iné nie. Existujú rôzne mýty, ktorých pravdivosť je rôzna.

Hovorí sa, že medvede po zime sú

vyhladovanejšie, a preto sú pre človeka nebezpečnejšie. Nie je to pravda. Nebezpečné sú vtedy, keď sa cítia ohrozené, chránia si mláďatá alebo ich prekvapíme a pod.

Tiež sa hovorí, že ak sa medveď postaví na zadné, chce nás napadnúť. Toto nie je pravda. Zrakom a čuchom sa snaží zistiť, kto je tam.

Ak sa k nám medveď približuje, je vraj dobré utekať dolu kopcom. Ani toto nie je pravda. Medveď je vynikajúci bežec a je mu jedno, či beží dolu alebo hore kopcom. Aj keď sa to ľahko hovorí, treba ostať pokojný, pomaly ustupovať a vyhnúť sa mu.

Je pravdou, že medvedica na človeka môže zaútočiť a spravidla sa to aj stane, ak je človek veľmi blízko, dostane sa medzi mláďatá a medvedicu.

Mnohí chovatelia psov berú svojho štvornohého priateľa do lesa, kde ho nechajú voľne behať. Mylné si myslia, že pes ich pred medveďom ochráni. Je pravdou, že pes medveďa zacíti, ak ho vydráždi, bude hľadať ochranu u majiteľa a medveďa privedie k majiteľovi. Nikdy nepúšťajte psa v prírode na voľno.

Hovorí sa, že ak vás medveď napadne a nemáte možnosť ujsť, vraj je dobre hrať mŕtveho. Nevieť o nikom, kto by mi to potvrdil. Medveď, vraj keď zistí, že ho neohrozujete, odíde.

No pravdou je, že aj mýty sa môžu mýliť.

Pokiaľ sa ľudia, skupiny ľudí pohybujú po lese a v lokalitách s výskytom medveďa, je potrebné správať sa tak, aby nedošlo ku kontaktu človeka s medveďom. Pre všetky skupiny ľudí je potrebné, aby boli opatrní. Vhodné je spolu komunikovať, rozprávať sa, dávať vedieť o sebe, mať nejakú roľníčku, vyhýbať sa húštinám, miestam, kde nemáme dostatočný rozhľad a pod. Sú to preventívne opatrenia, ako minimalizovať stretnutia s medveďom.

Zaujalo ma rozprávanie neznámeho hubára, ktorý hovoril, že pozná v Patúchu miesto, kde má medveď brloh. Tvrdil, že počul revať medveďa. Môže sa stať, že šťastlivec počuje hlasové prejavy medveďa. Tieto sa však nedajú pomýliť s ručaním jeleňa. Tiež ma zaujala informácia o hubároch, ktorí zbierali huby doslova za jazdy z bicykla. Ak by ich vyrušil medveď, možno by im bicykel pomohol. Aj pre hubárov platia preventívne opatrenia uvedené v predchádzajúcom odstavci.

Poznám poľovníka, ktorý vie napodobniť diviaka. Dnes existujú rôzne pomôcky, ktorými napodobníte mrmlanie či rev medveďa. Možno niekto taký chcel odradiť, vystrašiť oného hubára.

A čo u nás? V našich horách. Ako je to s medveďom? Áno, vyskytuje sa celoročne. Najviac však v období párenia, kedy dospelé samce vyhánajú zo svojho teritória mladšie a slabšie jedince. Samica

s mladými, pokiaľ nie je v ruji, vyhýba sa dospelým samcom. Tie, v snahe spáriť sa, zabijú medveďatá, aby sa samica dostala do ruje.

Máme poznatky o výskyte medveďa v chotári každej obce poľovného revíru. Medvede boli videné vo vekovej a pohlavnej štruktúre ako som uviedol, medvedica s pestúnom, samotné mladšie medvede. V jednom prípade duchapritomný poľovník nahral aj video, ktoré bolo zverejnené v jednej z televízií vo svojom spravodajstve.

Správy o výskyte medveďa a napadnutí človeka v blízkom a širokom okolí nás vystríhajú.

Poznáme prípady, keď u nás z lesa pred niekoľkými rokmi utekali zberači lesných plodov, tvrdili, že tam bol medveď.

Náš člen rozprával o tom, ako pozoroval medveďa, ktorý o ňom nevedel a tento sa zameriaval na mladé diviáčatá, ktoré chcel uloviť.

V zimnom období som našiel stopy medveďa pri spoločnej poľovačke. Tento sa pohyboval v okolí, kde máme zriadené zariadenie na prikrmovanie zveri.

Pri ochrane poľnohospodárskych plodín, lesných porastov, ale aj pre znižovanie stavov zveri a realizáciu preventívnych opatrení na ochranu prírody a krajiny, používajú poľovníci fotopasce. Aj na týchto zariadeniach bol zaznamenaný výskyt medveďa.

Nachádzame pobytové znaky medveďa, škrabance na stromoch, rozkmášané pne, zničené mraveniská atď.

Z histórie, informácia nie je overená. Z rozprávania starého horára sa hovorí, že v 20-tych rokoch minulého storočia bol zaznamenaný v chotári obce Podhorie medveď, ktorý vraj strhol jalovicu.

Nakoľko sa nachádzame na sklonku starého roka, prajem všetkým čitateľom novín, aby nemuseli riešiť dilemu s medveďom. Prajem Vám úspešné zavŕšenie starého roka a v tom nasledujúcom pevné zdravie, veľa šťastia a krásne zážitky z našej prírody.

PhDr. Miloslav Súlovec
PZ Poľana

Štatistika

Obec Lietavská Svinná – Babkov
eviduje k 31.12.2023
1719 obyvateľov a to
1087 v Lietavskej Svinnej
a 632 v Babkove

Narodili sa

Mário Koša
 Ella Danechová
 Eliška Kasáková
 Branislav Benko
 Sára Štefanatná
 Laura Kodajková
 Maximilián Virec
 Oliver Cziráč
 Emma Zvrškovcová
 Diana Žuffová
 Samuel Martiniak

Opustili nás

Ondrej Burger
 Anna Danková
 Jaroslav Cibulka
 Jolana Sedliaková
 Edita Babčaníková
 Anna Biháryová
 Michal Barčiak

Uzavreté manželstvá v roku 2023

Monika Gordanová a Dušan Abrahamovič
 Tatiana Strnáďová a Michal Piovarči
 Michaela Chládková a Štefan Sušienka
 Zdenka Barčiaková a Dominik Paúr
 Adriána Makuková a Erik Martiniak
 Sarah Rafaella Alissop a Henrich Varga
 Katarína Kasáková a Ľubomír Špurenk

Patrícia Kršková a Jozef Španik
 Zuzana Barčiaková a Pavol Sliviak
 Viktória Belancová a Marián Urbánek
 Gabriela Štefániková a Anton Dorociak
 Petra Pavleová a Patrik Síkel
 Jana Švecová a Filip Ďurkovský
 Janka Balasová a Miroslav Nižný

Jubilanti

Barčiaková Jarmila – 85
 Barčiak Milan – 90
 Benková Emília – 70
 Ďurkovská Margita – 85
 Gažúrová Valéria – 85
 Grečárová Anna – 85
 Grečárová Blažena – 85
 Hudecová Otilia – 90
 Imrišková Anna – 85
 Kasáková Elena – 91
 Krško Ladislav – 80
 Matiašková Rozália – 91
 Mináriková Valéria – 85
 Ondrejková Oľga – 93
 Poľko Jaroslav – 90
 Sedliaková Valéria – 85
 Sukeníková Emília – 80
 Štefániková Anna – 80
 Štefániková Mária – 80
 Zjavka Štefan – 70

Emília Sukeníková

Jarmila Barčiaková

Štefan Zjavka

Mária Štefániková

Anna Grečnárová

Blažena Grečnárová

Jaroslav Polko

Ladislav Krško

Milan Barčiak

Milka Benková

Otilia Hudecová

Valéria Gažúrová

Valéria Sedliaková

„Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán“ (Lk 2, 10-11). Takto sa prihovoral anjel pastierom. Hovorí o veľkej radości. Každý človek žijúci na zemi hľadá radosť. Keď ju prežívame, máme pocit, že žijeme. Avšak mnohí majú skúsenosť, že radosť je ako voda v dlaních, ktorá uteká pomedzi prsty, nemožno ju udržať. Žiť tak v ustavičnej radości. Keby sa tento stav dal kúpiť, som presvedčený, že mnohí by do toho investovali, aj keby to bolo drahé.

Zdroj ustavičnej radości však existuje a je dostupný „všetkým ľuďom“, nie je potrebné zaň platiť striebrom ani zlatom, ani inými cennosťami toho sveta. Keď anjel hovorí o „veľkej radości“, poukazuje aj na jej zdroj: „Spasiteľ, Kristus Pán.“

Získanie tejto „veľkej radości“ má však svoju cenu – náš život. Boží Syn sa stal človekom, aby nám vrátil trvácú radosť, tým že odstráni zdroj, ktorý ju ničí – hriech. A podstatou hriechu je, že človek chce žiť, prežívať stálu radosť bez Boha, mimo neho, sám zo seba, či stvorených vecí. Preto cena za pravú, trvácú radosť je náš život, život, ktorý odovzdáme Bohu a necháme sa ním viesť. Ježiš túto pravdu medzi iným vyjadril aj slovami: „Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho“ (Mk 8,35).

Je na nás, aby sme neustále žili pravým Duchom Vianoc aj počas celého roku 2024.

Vaši duchovní otcovia
Daniel, Michal a Jozef

Názov:

Náklad:

Vydanie:

Redakčná rada:

Vydáva:

Grafická úprava a príprava tlače:

Fotografia na prednej strane obálky:

V roku 2024 si pripomíname 100. výročie založenia DHZ Lietavská Svinná.

Tlač:

Kontakt:

Neprešlo jazykovou korektúrou

Noviny z dediny

650 ks

december 2023

Vladimír Jamečný, Tomáš Badík, Soňa Jamečná, Monika Hriníková

Obec Lietavská Svinná - Babkov

Tomáš Badík

archív DHZ Lietavská Svinná

Rudolf Dobroň - PRESSIT - sieťotlač, Š. Hulína 9, 013 11 Lietavská Lúčka

www.obeklietsvinnababkov.sk | novinyzdediny.lsb@gmail.com

NEPREDAJNÉ